

CURIOUS

DANSK CANADISK AMERIKANSK VENSKABSFORENING

AUGUST 2018 / 03

SMÅ PERLER I DET STORE LAND

Gennem de sidste par år, har jeg systematisk beskrevet over 100 nationalparker, statsparker, nationale monumenter, reservater, naturområder og storbyer på min rejseblog www.drivingusa.dk

Alle mine erfaringer og indtryk fra mine mange USA rejser, er nu sat på tryk, i håbet om, at de kan glæde andre. Google siger, at det gør de.

Gennem mit arbejde blev det mere og mere klart for mig, hvor glad jeg er for steder, der aldrig har været omtalt i rejsekatalogerne. Små ukendte steder, der ligner en million. Steder hvor der ikke kommer ret mange mennesker, nogle gange ikke andre end os.

Milemarker 337

Jeg er kun lige nået ud af bilen, da Navajo indianeren går mig i møde og spørger mig "Hvorfra kender du dette sted". "Fra en Hopi guide, der hedder Lefthanded Hunter", svarer jeg ærligt. Manden godtager svaret med et smil. Han kender tydeligvis "den venstrehåandede jæger", der er halv Hopi, halvt Navajo. Vi taler lidt om stedet som indianerne kalder for "Landet med de takkede bjerge", inden han kører bort i sin store Toyota. For mig er det et scoop at være her. Jeg er meget begejstret over farverne, dybden og konturerne i dette område, der ligger i udkanten af Painted Desert, Arizona. Hopi reservatet ligger kun et spydkast herfra, men ret beset er vi Navajo territoriet. Området er på ingen måde let at finde, for her er ingen skilte af nogen slags. På Hwy. 264 i sydlig retning fra Tuba City, skal man se efter milemaker 337 og et hul i hegnet. Herfra kører man ad en tvivlsom markvej, de sidste 200 meter.

Bjergene uden navn

Et par hundrede kilometer fra Coalmine Canyon, fandt jeg omsider de regnbuefarvede bjerge, som jeg har ledt efter et stykke tid. Jeg faldt tilfældigvis over dette sted på Youtube og skrev til manden bag videooptagelsen. Han hedder Hansen (danskamerikaner) til efternavn og bor i området. 10 vilde heste kunne imidlertid ikke få ham til at røbe, hvor stedet lå. "Det er en lokal hemmelighed", bedyrede han. Jeg skrev og talte for min syge moster og vores fælles danske reference. Til sidst gav han lidt efter og sagde hvilket område jeg skulle kigge i. "Du må snuse dig frem", skrev han.

Google Earth hjalp mig, så i påsken tog jeg afsted, med næsen helt nede i jorden. Jeg fik ikke nogen hjælp fra skilte, for området har slet ikke noget navn. Efter 45 minutter på grusvej, fandt jeg et trailhead og fulgte den brede wash op i området. Jorden begyndte med et at skifte farve og min kasket røg til vejs, da synet af regnbuebjergene lå for min fod. Jeg gik straks i gang med at fotografere dette vidunder. Overfladen er meget porøs,

og hvis der dagligt kom blot 50 turister, ville stedet tage ubodelig skade. Jeg lovede Hr. Hansen, at jeg ikke ville fortælle om, hvor det ligger, men jeg kan røbe, at det ligger i Utah/Arizona. Du må snuse dig frem!

Hoodoos i verdensklasse

På mine rejser færdes jeg gerne i reser-vaterne, hvor man ofte finder naturfænomener, der på mange måder bevæger én. Fra Farmington i New Mexico kører jeg sydpå af Hwy. 550 en lille times tid, inden jeg svinger ind på en af statens støvede grusveje. Jeg stoler på mine GPS-koordinater og standser da den siger "Ankommer til destinationen, på venstre side"! Det var ikke lige det, jeg ville høre, for jeg var helt sikker på, at området lå til højre. Vi leder efter en lille afkørsel, der knap nok er en vej. Jeg stopper den eneste bil vi ser i området, men manden, der bor i nabolaget, har aldrig hørt om det sted, jeg leder efter. Ah-Shi-Sle-Pah,

gentager han med et tonefald der røber, at han aldrig har hørt om dette sted. Endnu en bil standser op og chaufføren spørger, om vi kender vejen til Ah-Shi-Sle-Pah. Det ærger mig stadigt, at vi ikke tog den lokale mand med, for kort efter finder vi Ah-Shi-Sle-Pah, 200 meter fra det sted hvor GPS'en havde sagt. På højre side!

Jeg ville have taget manden med og vist ham, hvilket vidunderligt sted, der var i hans egen baghave. Ah-Shi-Sle-Pah er hoodoos stenformationer i verdensklasse. Lov mig du passer godt på dem, hvis du tager dertil, for området tåler ikke turisme. Masser af fossile hvirveldyr er fundet her og står nu på museer i USA. 75 millioner år gamle skeletter fra dinosaurer, krokodiller og skildpadder er fundet her midt i ørkenen. Disse dyr levede her i Jurrasic tiden, hvilket kan være svært at forestille sig, på en varm dag i New Mexicos ørken. De store hoodoos er 3-4 meter høje.

Det øverste lag består af et hårdere lag end det nederste, der eroderer hurtigere. Derved skabes den "Cap" lignende formation. Det øverste lag har vulkansk materiale i sig. Området ligger ret tæt på Bisti Badlands området og Chaco Culture National Historical Park, der er en kendt indianeruin.

Den trebenede dommer

Kun 30 minutter fra Bryce Canyon, ad Hwy. 12 (Scenic Byways), der er en af Utahs smukkeste, kører vi ad snoede grusveje til Willis Creek Slot Canyon. Denne smukke og familievenlige Slot Canyon byder på syv kilometers vandring i kløften, hvor vandet stille finder vej. Jeg kalder denne Slot Canyon for familievenlig, for den er ret nem at gå. Jo længere ind i kløften, man kommer, jo flottere bliver den. Willis Creek er opkaldt efter dommeren og politiker Robert McAlpin Williamson, der besøgte området i 1867. Bag hans ryg blev han dog aldrig kaldt andet end "Three-legged-Willie", pga. hans "tredie ben". Som barn fik han konstateret tuberkuløs arthritis, der fik hans højre ben til at stivne, i en 90 graders stilling. Robert satte en træben på knæet, som han dækkede med sine bukser. Således lignede han en med tre ben.

Willis var, trods sit handicap, en udmærket rytter, men uheldigvis faldt han af hesten, i det område, der derefter bar hans navn. I Georgetown, Texas, kan man se en statue af ham med de tre ben.

Inden man tager på vandring i Slot Canyon, skal man checke vejret, eller spørge på visitorcenteret, om der kommer regn. Mange mennesker dør årligt af flash floods.

Tæt på Willis Creek, finder man talrige naturområder f.eks. Kodachrome Basin State Park, Bryce Canyon, Peek a Boo, Devils Garden og Lower Calf Falls.

En guide til indianerreservaterne

Det kan godt være svært at navigere i indianerreservaterne. Hvor må man være, hvad kan man se, er man velkommen, kan man booke en guide? På min hjemmeside har jeg derfor lavet en guide over 14 reservater, der alle er "turistvenlige."

Links:

Guide til indianerreservaterne: <https://www.drivingusa.dk/indianer-reservater>

Willis Creek: <https://www.drivingusa.dk/willis-creek-slot-canyon>

Ah-Shi-Sle-Pah: <https://www.drivingusa.dk/ah-shi-sle-pah>

Coalmine Canyon: <https://www.drivingusa.dk/colmine-canyon>

Rainbow Mountains: <https://www.drivingusa.dk/rainbow-mountains>